

HODNOCENÍ MPP ZA 1. POLOLETÍ 2013 - 2014

V září jsme se věnovali v rámci projektu v českém jazyce a ve výtvarné výchově vzpomínkám na prázdniny. Děti si připravily písemné informace, výtvarně je doplnily a vytvořily plakát jako vzpomínku na své prázdniny. O svých zážitcích o prázdninách v hodině českého jazyka souvisle vyprávěly a z plakátů vytvořily malou výstavku na chodbě.

V září se také již tradičně věnujeme nácviku chování obyvatel za mimořádných okolností. Děti se v instruktážním filmu dozvěděly a zopakovaly si již nabitě potřebné informace, kterými se budou moci řídit za mimořádných okolností jako jsou požár, povodeň, chemický poplach, havárie a další. Připomněly si také základní znalosti první pomoci. Vše si prakticky vyzkoušely.

Na dopravním hřišti - v září - také tradičně získávaly znalosti potřebné pro bezpečný pohyb v dopravním provozu na silnici.

Na chodbě naší školy „vyrostla“ zpovědní vrba, které mohou děti svěřovat své starosti anonymně a v hodinách českého jazyka a v třídnických hodinách u 4. a 5. ročníku jsou problémy společně řešeny. Zajímavé je, že jsou to problémy, které se týkají zejména komunikace. Děti se dnes obrací na dospělé i s problémy, které se týkají kamarádství, vztahů, které si vždy dokázaly řešit samy mezi sebou. Dnes potřebují prostředníky. Počítač, televize s nimi vede specifickou komunikaci, zprostředkovanou, jednostrannou. Rozhovor, řešení problémů, i obyčejné sdělení pocitů už vyžaduje, že jdou se svou „kúží na trh“. Musím k někomu přijít, dívat se mu do očí, formulovat slovy své myšlenky, pocity, vcítovat se do druhého, hledat cestu ke druhému, vysvětlit mu, o co mi jde... Chce to mnohem víc statečnosti a sil než žalování, mluvení přes dospělého prostředníka. A tak si trpělivě vysvětlujeme a učíme se spolu mluvit. Stále si připomínáme - na všech frontách - ve třídě, v jídelně, v družině...- že kromě Já je také My a On a Ona a... Nechybí nám - některým - sebevědomí, což je dobře, ale chybí nám ohleduplnost, slušné chování, takt. Tak se vzájemně učíme věcem, z nichž některé - pozdrav, omluva, ohleduplnost a slušnost - už bychom si měli přinést z domova. Na to přece není nikdo malý.

V rámci slohových cvičení se cvičíme v zamyšleních nad různými tématy, která se týkají nás malých i velkých, a z těchto písemných zamyšlení vznikly relace do obecního rozhlasu. Žáci 4. a 5. ročníku ukázaly, že mají svůj názor, že jsou to občané, kteří dovedou svoje názory prezentovat .

V hodinách ČAJSU jsme si v rámci učiva o České republice vysvětlovali pojmy rasismus, xenofobie a z odpovědí a příspěvků dětí na toto téma byste hned poznali, že to nejsou „nemoci“ dědičné, ale získané. Člověk jimi tedy nemusí být infikován, když má dobré vedení a příklad od nás dospělých. Besedovali jsme také na téma „Místo, kde je mi nejlíp“ a ze slohových zamyšlení bylo znát, že všechny naše děti mají místo, kde je jim nejlíp na světě, většinou jste jim ho připravili, vy, rodiče, prarodiče, a to je dobře.

Ve výtvarné výchově se teď v projektu „Kdo jsem já“ zamýšlíme nad sebou a zábavnou formou se ve výtvarné koláži „skládáme“ a zjišťujeme, že jsme samá noha, samá ruka a hlavou nám táhne tolik myšlenek a v srdíčku máme tolik věcí, které nám dělají radost.

Snažíme se, aby se témata MPP prolínala vším, co se učíme. Učíme se preventivnímu chování, které nás má ochránit před věcmi špatnými, které nás mohou potkat, ale hlavně se učíme vidět věci pěkné a dobré, ze kterých můžeme čerpat, až nás něco těžšího potká.